

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem ve věci

žalobkyně: **PhDr. H. P.**
zastoupené advokátkou JUDr. Janou Kašpárkovou
se sídlem 779 00 Olomouc, Horní lán 1328/6

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
se sídlem 128 01 Praha 2, Na Poříčním právu 1/376

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2019 č. j. MPSV-2019/30916-923, sp. zn. SZ/MPSV-2019/21399-923, o dávce pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokátky JUDr. Jany Kašpárkové **se určuje částkou 4 719 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Rozhodnutím ze dne 15. 2. 2019 č. j. MPSV-2019/30916-923, sp. zn. SZ/MPSV-2019/21399-923 žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR změnilo usnesení Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě č. j. 6379/2019/OPA ze dne 17. 1. 2019 tak, že text výroku tohoto rozhodnutí „v souladu s § 66 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl zastavit řízení o přiznání příspěvku na živobytí zahájené na základě žádosti č. j. 93373/2018 – OPA podané dne 13. 11. 2018“ nahradilo textem: „v souladu s § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se zamítá žádost o příspěvek na živobytí č. j. 93373/2018/OPA, podaná dne 13. 11. 2018“. Toto rozhodnutí odůvodnil žalovaný tak, že za rozhodné období měsíce listopadu 2018 byla žalobkyně, resp. její syn, jakožto osoba v hmotné nouzi zabezpečena příspěvkem na živobytí poskytnutým na základě žádosti ze dne 19. 10. 2018, proto nelze tutéž dávku přiznat za stejné období, tj. měsíce listopadu 2018 na základě nové žádosti ze dne 13. 11. 2018. Správní orgán I. stupně měl proto v průběhu tohoto řízení zjistit skutečnost, která znemožňovala žádosti vyhovět, v důsledku čehož nebylo nutno provádět další dokazování a v souladu s ust. § 51 odst. 3 správního řádu měl rozhodnutím žádost o příspěvek na živobytí podanou dne 13. 11. 2018 zamítnout.
2. Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí včasnou žalobu, ve které namítala nesprávné právní posouzení věci. Správní orgány obou stupňů nevzaly v úvahu její tvrzení, neprovedly jí navržené důkazy a nezjistily úplný stav věci, takže jejich závěr, že se nesnaží zvýšit si příjem vlastním přičiněním, je v rozporu se skutečností, kterou vůbec nezjistily. Oba správní orgány postupovaly zaujatě a neobjektivně. Žalobkyně navrhovala, aby byla vyslechnuta dožádaným Okresním soudem v Opavě a byl proveden výslech svědků Ing. E. P. a F. P. prostřednictvím Okresního soudu v Olomouci. Podáním ustanovené právní zástupkyně žalobkyně ze dne 27. 3. 2019 pak byla žaloba doplněna tak, že žalovaný opominul skutečnost, že v době podání žádosti žalobkyně o příspěvek na živobytí ze dne 13. 11. 2018 nebylo rozhodnuto o její žádosti o tutéž dávku ze dne 19. 10. 2018. Žalovaný vycházel ze stavu, který žalobkyně jak v řízení o žádosti ze dne 19. 10. 2018, tak v řízení o žádosti ze dne 13. 11. 2018 rozporovala. Žalobkyně poukázala na to, že se zřetelem k ust. § 44 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“) se zjišťuje, zda trvají okolnosti pro přiznání dávky a jejich výši. Z tohoto ustanovení dovozovala, že zákon přímo předpokládá právo účastníka požádat o přiznání dávky nebo její zvýšení. Povinnosti správních orgánů bylo proto zabývat se její žádostí ze dne 13. 11. 2018. V další části tohoto podání žalobkyně vytýkala žalovanému nesprávnou aplikaci § 3 odst. 1 písm. a) a § 11 zákona o pomoci v hmotné nouzi, který je zcela mimo meze ústavněkonformního výkladu a v rozporu se smyslem tohoto zákona. Žalobkyně je osobou uvedenou v ust. § 3 odst. 1 písm. a) bodu 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi a proto se u ní nezkoumá podle ust. § 11 odst. 3 téhož zákona snaha zvýšit si příjem vlastním přičiněním včetně řádného uplatnění nároku a pohledávek. Správní orgány shodně uvádějí, že pokud bude žalobkyně považována za osobu pečující, nebude po ní vyžadována další snaha zvýšení příjmu vlastní prací, zákonodárce předpokládá, že bude z této péče započítán příjem pro nárok na dávky pomoci v hmotné nouzi. Tento názor správní orgány ničím neodůvodnily a žalobkyně považuje v této části napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalobkyně nebyla příspěvkem na živobytí saturována a byla oprávněna podat žádost o

příspěvek na živobytí za měsíc listopadu 2018. Navrhovala proto, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobkyně jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 2. 2019 č. j. MPSV-2019/30916-923, sp. zn. SZ/MPSV-2019/21399-923 a připojeným správním spisem Úřadu práce ČR - krajské pobočky v Ostravě sp. zn. UP/147322/2018/HN, č. j. 93373/2018/OPA a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).
5. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobkyně podala žádost o příspěvek na živobytí dne 13. 11. 2018. Do této žádosti uvedla jako společně posuzovanou osobu nezletilého T. F. P., nar.X. Zároveň předložila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 8. 11. 2018, že je osobou zdravotně znevýhodněnou podle § 67 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Současně s podanou žádostí podala i návrh, aby bylo správní řízení přerušeno do skončení řízení o jejich žádostech o dávky pomoci v hmotné nouzi ze dne 19. 10. 2018. Na to úřad práce dne 30. 11. 2018 řízení ve věci žádosti o přiznání příspěvku na živobytí přerušil. Poté, kdy žalobkyně dne 19. 12. 2018 požádala o pokračování v řízení o jejich žádostech ze dne 13. 11. 2018 a 5. 12. 2018, jí správní orgán oznámil, že v řízení o dávce příspěvek na živobytí bude pokračovat a dne 7. 1. 2019 žalobkyni vyrozuměl o tom, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve věci této dávky pomoci v hmotné nouzi. Následně žalobkyně v podání ze dne 9. 1. 2019 uvedla, že podklady pro rozhodnutí o dávkách má za nesprávné a nedostatečné, protože nebyly zjištěny všechny rozhodné skutečnosti ohledně nemožnosti získat příjem za péči o osobu blízkou. Nemá-li příjemce dávky výši příspěvku na péči takovou, aby mu umožnila hradit odměnu za péči všem pečujícím osobám podle rozsahu a kvality výkonu péče pečujícími osobami, pak jí nelze klást k tíži, že odměnu za péči nemůže mít. Žalobkyně je osobou zdravotně znevýhodněnou, proto nemůže vykonávat takovou péči o otce, jakou vykonávají lepší pečující osoby. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je i oznámení ze dne 14. 12. 2018 č. j. 102198/2018/OPA, kterým byl žalobkyni přiznán příspěvek na živobytí ve výši 1 958 Kč měsíčně od října 2018. Proti tomuto oznámení vznesla žalobkyně námitky a následně bylo dne 23. 1. 2019 vydáno správním orgánem I. stupně rozhodnutí č. j. 7997/2019/OPA o přiznání příspěvku na živobytí ve výši 1 958 Kč od října 2018. Úřad práce ČR následně vydal rozhodnutí o zastavení řízení ve věci příspěvku na živobytí, které bylo zahájeno podanou žádostí žalobkyně ze dne 13. 11. 2018. Správní spis obsahuje i odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, o kterém rozhodl žalovaný, jakožto odvolací orgán, žalobou napadeným rozhodnutím.
6. Krajský soud především zdůrazňuje, že v tomto řízení mohl přezkoumat zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, jímž bylo shora uvedeným způsobem změněno prvoinstanční rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě, kterým bylo zastaveno řízení o přiznání příspěvku na živobytí žalobkyni zahájené na základě její

žádosti ze dne 13. 11. 2018. Toto rozhodnutí žalovaný změnil tak, že namísto zastavení správního řízení ve věci této žádosti žalobkyně se její žádost zamítá podle ust. § 51 odst. 3 správního řádu. Podle tohoto ustanovení, je-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně bylo zjištěno, že na základě žádosti žalobkyně podané dne 19. 10. 2018 byla žalobkyni přiznána nejprve oznámením ze dne 14. 12. 2018 č. j. 102198/2018/OPA a následně i rozhodnutím ze dne 23. 1. 2019 č. j. 7997/2019/OPA dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí ve výši 1 958 Kč měsíčně od října 2018. Podle seznamu vyplácených dávek, rovněž založeného v tomto správním spisu, byla tato dávka žalobkyni vyplacena dne 14. 12. 2018 za měsíc říjen 2018 a dne 17. 1. 2019 za měsíc listopad 2018. Pakliže žalobkyně podala další žádost o tuto dávku dne 13. 11. 2018, učinila tak v období měsíce listopadu, za který jí byla tato opakující se dávka přiznána a poskytnuta na základě rozhodnutí vydaného k její žádosti ze dne 19. 10. 2018. V tomto směru krajský soud zcela souhlasí s názorem žalovaného, že měl úřad práce ČR – krajská pobočka v Ostravě tuto skutečnost vyhodnotit jako skutečnost znemožňující vyhovět žádosti žalobkyně podané dne 13. 11. 2018 a že měl bez provádění dalšího dokazování v souladu s výše uvedeným ust. § 51 odst. 3 správního řádu tuto žádost rozhodnutím zamítnout. Uvedený postup žalovaného rozhodně není v rozporu s namítaným ust. § 44 zákona o pomoci v hmotné nouzi, který upravuje postup správního orgánu při změně skutečností rozhodných pro nárok na dávku pomoci v hmotné nouzi a její výši.

7. Žalobkyně dále namítala, že z obsahu rozhodnutí žalovaného č. j. MPSV-2019/24954-923 je zjevné, že jí dávka pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí na říjen 2018 přiznána nebyla, byla přiznána jejímu nezletilému synovi a proto byla oprávněna podat žádost ze dne 13. 11. 2018, o níž byl správní orgán v rámci řádného správního řízení povinen rozhodnout. Ani tato žalobní námitka není důvodná, neboť rozhodnutím Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě ze dne 23. 1. 2019 č. j. 7997/2019/OPA byla tato dávka přiznána ve výši 1 958 Kč měsíčně od října 2018 jejímu nezletilému synovi, jakožto společně posuzované osobě, přičemž žalobkyně nebyla shledána osobou v hmotné nouzi. K odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 2. 2019 č. j. MPSV – 2019/24954-923 její odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně u zdejšího soudu žalobu ze dne 14. 2. 2019, o níž probíhalo řízení pod sp. zn. 18 Ad 7/2019, přičemž krajský soud rozsudkem ze dne 22. 8. 2019 žalobu jako nedůvodnou zamítl. V odůvodnění tohoto rozsudku se krajský soud zabýval stejnými žalobními námitkami, které žalobkyně uvedla v doplnění žaloby ze dne 27. 3. 2019, tedy že je osobou v hmotné nouzi dle ust. § 3 odst. 1 písm. a) bod 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, v důsledku čehož se u ní podle § 11 odst. 3 téhož zákona nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastním přičiněním, tedy i uplatněním nároku a pohledávek podle § 11 odst. 2 písm. a) tohoto zákona. Podstatné pro nyní projednávanou věc je však to, že o dávce pomoci v hmotné nouzi příspěvek na živobytí bylo rozhodnuto správním orgánem I. stupně jejím přiznáním od října 2018, tato opakující se dávka byla v přiznané výši vyplacena, jak již bylo shora uvedeno, dne 14. 12. 2018 a dne 17. 1. 2019 za měsíce říjen a listopad 2018, v důsledku čehož měla být další žádost žalobkyně ze dne 13. 11. 2018 zamítnuta.

8. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaný právo na jejich náhradu ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).
10. Ustanovené právní zástupkyni žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu tří úkonů právní služby po 1 000 Kč a tří režijních paušálů po 300 Kč, tj. 3 900 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. S připočtením 21 % daně z přidané hodnoty, tj. 819 Kč, činí odměna celkem 4 719 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. srpna 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce